

Poněvadž žádost o rozluky podaná po rozumu § 15. al. b) zák. o rozluce manželské opírá se toliko o dobrovolný rozvod, povolený krajským soudem v Táboře, není tu podmínky § 20., odst. 2. cit. zák., aby totiž soud tento byl rozhodl spor o rozvod, což předpokládá rozsudek, nastává tu tedy příslušnost podle č. 3., téhož §.

Je tedy vzhledem k tomu, že odpůrce žadatelům jest dle zjištění ve spisech, odsouzen býti k doživotnímu žaláři, v trestnici na Pankráci, podle § 67. j. n. příslušným zemský soud v Praze jako obecný soud odpůřiv.

Rozhodnutí vrchního zem. soudu v Praze ze dne 31. prosince 1919, č. j. Nc V 149/19-1.

Rozhodnutí toto nepotřebuje správně ani doslovu zákona ani nevystihuje účelu jeho. V onom směru přehlíží, že § 20., č. 2. praví »rozhodováte«, nikoli rozhodl. Zvoleným tímto širším výrazem zahrnuta jest zajiště veškerá činnost soudcovská, vztahující se na žalobu o rozvod, tedy nejen věcné rozhodnutí o ní rozsudkem, ale i také na př. již její vyřízení, ustanovením předepsaných tří roků smírčích, odmítnutí pro nepříslušnost a t. d. Proto restriktivní výklad vrchního soudu přiči se zřejmě doslovu zákona. — Účelem jeho bylo patrně, aby pouhým paktem, že některý soud žalobou o rozvod se již zabýval, založena byla jeho příslušnost k rozhodování o žádosti za rozluky. Proniká tu myšlenka táz. jež vedla k všeobecné zásadě o perpetuatio fori, vytyčené v § 29. i. n., jejíž důsledek jeví se i v kompetenčním předpisu § 77., odst. 2. j. n. S hlediska theoretického dlužno dotyčné ustanovení schváliti; jeť odůvodněno úvahou, že teprve rozlukou manželství ukončeno jest definitivně právní zrušení manželského svazku, jehož faktické zrušení nastalo rozvodem soudním, ať dobrovolným nebo rozsudkem vysloveným. R. z. s. Dr. J. Riha.

Likvidace společnosti jest dostatečným důvodem k osvědčení nebezpečí ve smyslu druhého odstavce §u 379. ex. ř. k povolení prozatimního opatření.

Firma A. žalovala akciovou společnost B. v likvidaci se nacházející se sídlem ve Vídni pro 350.000 K u obchodního soudu v Praze jako soudu dle § 99. j. n. příslušného a osvědčivši přiměřeně svůj nárok, žádala ku zabezpečení jeho o prozatimní opatření zápočtů vybrati pohledávku + 350.000 K, kterou žalovaná firma za dodané zboží měla u firmy C. v Praze.

První soud návrh na prozatimní opatření zamítl, poněvadž okolnost, že žalovaná firma jest v likvidaci a má sídlo své ve Vídni, nestačí k osvědčení nebezpečí, že by bez navrženého opatření odpůrce zatažením, zavlčením neb jinakým nakládáním s předměty svého majetku dobytí pohledávky navrhovatelčiny značně ztížil.

Vrchní zemský soud v Praze k stížnosti firmy A. usnesení prvního stolice změnil a navržené opatření povolil, ježtož již ze známí firmy »B. v likvidaci« plyne, že žalovaná bude se snažiti pohledávky své vybrati. Vybere-li ale žalovaná své pohledávky v Čechách, bude tím zcela přirozeně dobytí žalobčiny pohledávky na firmě žalované, která má sídlo v cizozemsku, ztíženo.

Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 3. září 1919 R I 342/19 dovolacímu rekursu žalované nevyhověl.

Odůvodnění: Není sporu o tom, že žalovaná akciová společnost jest v likvidaci a že má své sídlo v cizině.

Dle čl. 133, 137, 141, 142, 244 a 245 obch. z. jest účelem likvidace, vvvoditi majetkové důsledky ze zrušení společnosti, znenáhliti její jmění, zaplatiti z něho dluhy a zbytek rozdělit mezi společníky dotyčné akcionáře. Likvidaci pokládati jest tedy za činnost, která ohrožuje ve smyslu 2. odstavce §u 379. ex. ř. ony věřitele společnosti, jejichž pohledávky jsou sporny, jak tomu jest co do pohledávky žalující firmy, o kterou jde. Nebezpečí hrozící žalující firmě je tím větší vzhledem na to, že sídlo této společnosti nachází se v cizině, neboť tato okolnost by mohla podstatně ztížiti vymáhání zažalované pohledávky, kdyby navržené prozatimní opatření nebylo povoleno. Proč žalovaná společnost vstoupila v likvidaci, není důležité. Právem tedy soud rekursní dospěl k přesvědčení, že jsou tu podmínky odstavce druhého §u 379. ex. ř., vývody dovolacího rekursu pak nejsou způsobilé, aby vyvrátily správnost názoru tohoto.

Z toho plyne, že dovolací rekurs není oprávněn, pročť nebylo mu vyhověno.

ZE DNE.

Spolek německých notářů republiky československé. Počátkem února ustavil se v Praze v německém kasině spolek německých notářů republiky československé. Pokládáme tento krok německých našich kolegů za nesprávný a za nešťastný.

Nešťastný proto, že se tím posice našeho spolku notářů československých jen oslabuje a že význam nového spolku německého pro stav notářský nebude prázdný. Spolek notářů československých zůstane i nadále jediným reprezentantem notářstva naší republiky a že reprezentantem takovým se osvědčil, toho důkazem jest celá řada úspěchů, které pouze jemu děkovati máme. Německý spolek notářů bude již počtem svých členů úplně bezvýznamný a nebude mít ani vlivu ani moci, ani příležitosti, aby hájil zájmy veškerého notářstva, poněvadž sídlo jeho není v Praze a nemůže tudíž závčas zakročiti ve věcech týkajících se našeho stavu, které vždy jsou velice akutní a vyžadují okamžité intervence jednání a vyjednávání. Spolku německého nebylo třeba. Spolek notářů československých upravil své stanoviny tak, že bylo možno i našim kolegům německým přistoupiti k němu, poněvadž dávala se jim ve stanovách možnost, aby zřizovali při každé komoře notářské zvláštní odbory, v nichž se mohli organizovati a prostřednictvím jich mohli podávati návrhy výkonnému výboru, jenž jistě každého námětu z řad našich kolegů mímá se s ochotou co největší. Založení zvláštního spolku notářů německých jest ale též krokem nesprávným, neboť na spolek ten bude se vždy, u všech úřadů a u všech kolegů českých hleděti jako na spolek význačně nacionální, kterýmž také spolek ten bude, poněvadž spolek, jenž hájí pouze zájmy stavovské, tu již jest a zajiště úplně pro celé notářstvo postačí. Že spolek německých notářů stojí na stanovisku nacionálním, jde z toho, že obrátil se na komory notářské s oznámením, že od 1. ledna 1920 spojí se s německo-rakouským spolkem notářů ku společnému vydávání časopisu »Notariatszeitung« a že obrací se s bizarní žádostí na komory naše, aby důležité věci, týkající se notářů a kandidátů, zejména i vypisování soutěží, uveřejňovány byly v tomto časopisu, jenž vychází ve Vídni, tedy v cizím státě. Máme velikou pochybnost, že jest přípustno, aby spolek založený v naší republice, dohodoval se se spolkem cizího státu na vydávání společného spolkového orgánu, zejména však díváme se, jak mohl praktický právník, tím více notář, zaujímač veřejný úřad v našem státě, dožadovati se toho, aby úřední korporace tohoto státu, jakým jsou notářské komory, uveřejňovaly úřední své vyhlášky v časopise cizího státu.

Nemůžeme jinak, než jednání toto rozhodně odsouditi.

Jak jinak chovali se čeští notáři za starého Rakouska.

Takmě všichni byli členy rakouského spolku notářů a přisílali na udržení a novzneseení tohoto spolku nejen svou hřívnou peněžitou, nýbrž i duševní svou práci, přisílavíce odborovými články do odborného časopisu a na valných hromadách delegáty všech odborů ořimášeť vždy řadu zdravých námětů a všudecky vypracovaných rozborů. Jsme jisti, že s návrhem našim souhlasiti budou všichni naši kolegové, kteří v organizaci notářské vidí palladium svého stavu a nikoliv kolbiště pro spory národní.

Naše stvky se Slovenskem. Notářská komora v Bratislavě obdržela též ku podání dobrozdání sazbu notářskou. Za tou příčinou dotazovala se našeho spolku, v jakém smyslu se vviádí. Spolek náš přinesem ze dne 5. února t. r. podal náležitě vysvětlení a použil této příležitosti, aby navázal stvky se slovenskými kolegy. Akce ta korunována byla výsledkem, jak dokazuje přínos notářské komory v Bratislavě ze dne 25. února t. r. a jenž zní:

»Predsednictvo spolku notářův československých v Praze.

Komorá Vám zdvorile ďakuje za všetkv Vaše ustávania dosavadne a prosi Vás i na ďalei s tou istou horlivosťou a vytrvanlivosťou zastávať naše stavovské záujmy. Nová sazba v mnohých ohľadoch nebude nám zodpovedať, máme ale to potešenie, že žiadosťami alebo namietkivmi spisami môžeme s časom na čas pána ministra spravodlnosti o nesprávnosti jednej alebo druhej položky presvedčiť, a tak ľahkým spôsobom nápravu novellárnou cestou docieľiť. Sďelený bol celý obsah Vašeho kollegiálného dopisu de dato 5./II. 1920 členom komory shromažďeným vo výborovom zasadnutí 22ho februára 1920, a bude

ešte všetkým ostatným ver. notárom do nášeho obvodu patria-
cim pri najbližšom válnom shromaždení sdelený. Po vstupe
pomierov do normálnej koľaj doista pristúpime všetci našemu
spolku

Časopis »České Právo« už niekoľko z nás predplatili, a ro-
bíme propagandu v zájme tohože vyvinu morálneho a hmo-
tného. Budeme sa hlásiť aj s našimi príspevkami.

Z poverenia komory: Dr. Králík, jednatel v. r.

Projevujeme neličenou radosť nad pochopením našej snahy
a vítáme kolegy slovenské pri spoločnej práci za obhájenie sta-
vovských našich práv.

**Dusledkom ustanovení 6. tit. cis. nařízení ze dne 19. března
1916 č. 69 ř. z. o vlastníkove hypotéce** jest, že 1. k podán-
žádosti za výmaz práva zástavního na základě kvitance legiti-
mován bude pouze vlastník nemovitosti zavazené a 2., že usta-
novení § 2. zák. ze dne 23. května 1883 čis. 82 ř. z. jest derogo-
váno potud, že soud pozůstalostní není oprávněn naříditi z moci
úřední, aby vymazáno bylo hypoteční pohledávání, k jehož
výmazu dáno bylo svolení v řízení pozůstalostním. Výmaz ten
může povolen býti pouze k návrhu vlastníka nemovitosti za-
vazené. Doporučuje se, aby soudy tabulární a pozůstalostní
dusledky tyto měly na zřeteli. Dr. Ant. Mokřý.

Nová sazba notářská. Dne 20. února 1920 vstoupila ko-
nečně v platnost nová sazba notářská.

Z četných projevů našich kolegů, jež nás docházejí, jest
zjevné, že uvítána byla se zadošticím a že u všech příz-
nivců jest pesimizována. Konečně dochází notář odměny, odpo-
vídající jeho postavení a přiměřené jeho vzdělání a námaze.

Pokládáme za svou povinnost vzdáti předem vřelý dík
panu ministru spravedlnosti Dr. Veselému a zákonodárnému
oddělení ministerstva spravedlnosti, zejména panu odborovému
přednostovi Hirtanovi a odborovému radovi Dr. Veskoví,
jež všichni s největší benevolencí vyšli oprávněným poža-
dávám našeho stavu vstříc a vzdor všem překážkám a ná-
střihům, jež ještě v poslední dobu před vydáním nové sazby
se vyskytly, energicky čelili a uhájili spravedlivé naše stano-
visko.

Dochází nás ovšem četné různé dotazy o výkladu někte-
rých bodů sazby notářské.

Mnohé z nich při bedlivém čtení sazby vysvětlují se samy
sebou, jiné vysvětleny byly ve spisku »Nová sazba notářská«.
vydaném Drem. Čulíkem. Ostatní pak zodpovídáme na tomto
místě jak následuje, i prosíme pány kolegy, aby, mají-li po-
chybnosti, sdělili je s naší redakcí, bychom mohli podati jim
náležitě vysvětlení.

Všecké úkony a listiny, jež nejsou výslovně v nové sazbě
uvedeny, nepodléhají sazbě, nýbrž jako úkony nikoliv jedno-
duché odměně dle § 171 n. ř. — Sem náležejí zejména:
všecká osvědčení v § 83 až 88 not. řádu, t. j. osvědčování
prohlášení, usnesení valných hromad a skutečných příběhů.

Případy ty jsou ve skutečnosti velice různé, a namnoze
velice obtížné, ku př. brání vzorků, tiskové opravy, sdělování
komplikovaných prohlášení, osvědčování dlouhých usnesení
valných hromad, koterních tahů atd.

Uniformování těchto úkonů jednotnou sazbou nebylo by
spravedlivé a ani možno, dlužno je proto honorovati dle § 171
a po př. tam, kde není určité ceny, dle sazeb. pol. B č. 8. (podle
časů). Usnášení valných hromad, která obsahují právní jednání,
ciferné vyjádření, na př. zvyšování akciového kapitálu, schva-
lování uzavřených smluv a pod., možno čítati nejméně dle saz-
by, A 1 neb 2, v případech obtížných dle § 171.

Snímek z osvědčení, jenž honorován byl ve staré sazbě
2 K 40, dlužno nyní honorovati poplatkem dle sazby A 4 (vidi-
mace) mimo poplatek manipulační za psaní.

Plná moc blanketová podléhá poplatku sazebnímu 2 K;
není-li blanketová, dlužno jí pokládati za listinu jednostrannou
a dlužno jí honorovati dle sazby A 2, a není-li cena udána, dle
sazby B 8.

Ověřuje-li se podpis mimo kancelář notářovu, dlužno čítati
mimo poplatek legalizační ještě poplatek dle B 8, podle času
a jde-li o ověření mimo sídlo notářovo ve vzdálenosti více než
2 km, ještě poplatek dle sazby D 11.

Je-li notář nucen při úkonech soudního komisařství mimo
kancelář přibrati svého zřízence, má právo čítati zaň odměnu
dle sazby A 5. lit. c.

Poplatkové výkazy pozůstalostní dlužno čítati zvláště
v těch případech, kde nejedná se o jednoduchá projednání.

Konečně upozorňujeme na stylistický lapsus, který se sběhl
při popl. sazbě E 12, kde stanoveno, že za každou započatou
stránku »alespoň« o 25ti stránkách dlužno čítati 50 hal., resp.
1 K; slovo »alespoň« dlužno vykládati slovem »nejvýše«.

Stálé opomíjení našeho stavu při pracích zákonodárných
vedlo náš spolek k tomu, že podal pamětní spis předsednictvu
ministrské rady, v němž poukázal na toto opomíjení notářstva
českého a jeho vylučování z prací zákonodárných, zejména
v oboru ministerstva spravedlnosti, obchodu, financí, vnitra
a zemědělství i žádal za nápravu a zejména i doplnění stati-
stické rady a rady živnostenské delegáty našeho stavu. Presi-
dium ministrské rady výnosem ze dne 20. února 1920 č. 4846
vyhovělo této žádosti a oznámilo, že žádost naše sdělena byla
všem zúčastněným ministerstvům i Pozemkovému úřadu s tím,
aby odůvodněné žádosti spolku československých notářů bylo
na příště seč možno vyhověno a notáři přibíráni byli za
poradce k zamýšleným reformám našeho zákonodárství.

Dusledkem toho obrátil se ihned výkonný výbor jménem
spolku na Pozemkový úřad v Praze zvláštním podáním, v němž
stěžoval si do vylučování notářstva při provádění reformy
pozemkové, hlavního to oboru jejich působení, i žádal, aby
Pozemkový úřad na příště dovolával se spolupůsobení našeho
při provádění reformy pozemkové.

Ověřování podpisů. Výkonný výbor našeho spolku podal
ministerstvu financí odůvodněnou žádost, aby poplatek legali-
zační při ověřování podpisů u soudů, jakož i poplatek vidimační
byl zvýšen tak, aby odpovídal novým poplatkům notářským,
dle nové sazby; naší, jak tomu jest na příklad i v říši německé,
neboť není zajiště odůvodněno, aby strana ověřující podpis
u soudu platila méně nežli u notáře a bude to zajiště i v zájmu
státu, když poplatky ty budou zvýšeny ať již tím, že budou
vybírány v kolcích aneb hotově.

Úprava platů notářského personálu. V posledním sezení
notářské komory pražské bylo usneseno doporučiti všem
členům kolegia a výkonný výbor spolku našeho doporučuje
všem notářům vůbec, aby platy personálu notářského byly
upraveny ve shodě s usnesením valné hromady advokátní
komory pražské ze dne 18. ledna 1920 ohledně personálu
v kancelářích advokátních.

Usnesení to zní takto:

- a) pro začátečníky na dobu 1 roku praxe . . . K 150—
- b) pro úředníky s praxí od 1 do 3 let . . . K 250—
- c) pro úředníky s praxí od 3 do 5 let . . . K 300—
- d) pro úředníky s praxí delší 5 let . . . K 400—
- e) pro úředníky s praxí nejméně pětiletou, jimž
přiznáno právo dle §u 31 c. ř. s. . . K 500—
- f) pro solicitory s praxí nejméně desetiletou . . K 600—
2. a) Praxí rozumí se služba výhradně v advokátní kanceláři
konaná.
- b) Doba prvních tří měsíců praxe v advokátní kanceláři
se považuje za službu přípravou a platí pro dobu tu vol-
nost smluvní; tato doba nevětší se do doby pro výměru
služného rozhodné.
- c) Pohlaví nečiní rozdílu při úpravě poměru služebního.
Pro zaměstnance mladší osmnácti let neplatí sazby mini-
mální; kdyby však v novém pojišťovacím zákoně snížena
byla hranice věku k pojištění povinného pod 18 let, bude
potom i pro platnost minimálních sazeb rozhodujícím věk
v pojišťovacím zákoně pro povinnost pojišťnou stanovený.
Pro úředníky ženaté přistupuje k sazbě v odst. 1 uvedené
přirážka ve výši 10 proc.
5. V advokátních kancelářích, které více nežli 5 sil zaměst-
návají, přistupuje k sazbě v odst. 1 uvedené další přirážka
ve výši 5 proc. pro každého kancelářského úředníka;
v počet pěti sil včítají se i koncipienti.
6. a) Sazby tyto platí pro celodenní práci nejvýše sedmihodi-
novou, pro zaměstnance s polodenním zaměstnáním platí
sazby poloviční.
- b) V sobotní dny trvá doba pracovní jenom 4 hodiny dolo-
vední; pro sobotní odpůldne možno zavésti povinnou službu
inspekční, jež se odměňuje dle odst. 7 lit. a.
- c) Sváteční dopoledne jest dobou pracovní, Pouze svátky
národní, pro oba zasvěcené svátky Vánoční, Velikonoční
a Svatodušní a o Nový rok jest celodenní klid.
7. a) Za práci přes úřední hodiny vykonanou přísluší úředni-
ctvu ještě náhrada ve dvojnásobné výši průměrného služ-
ného, vypadaujícího na normální pracovní dobu, nejméně
však 2 K za každou přespočetnou pracovní hodinu.